

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 40. Ferrerii Apologia pro sua Oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XV.
A.C. 1563. „*ea gens, & illud regnum, quod tibi non*
„*serviet, peribit.* Ceterum quoad id,
„quod Orator narrat, Galliam per cen-
„tum quadraginta annos a summis Pon-
„tificibus petiisse quædam peculiaria,
„& per id temporis novarum rerum Con-
„silia fuisse nutrita, nimis in comperto
„est, quo pacto id in rem evaserit Gal-
„liæ Regibus, in populorum illorum con-
„cordiam, atque in illius Regni salu-
„tem. His dictis concludebat Graf-
„fius, Legatos, ac Patres rogans, ut
cum ageretur de re gravissima, cu-
rarent sibi tradi Oratoris concionem
ac Regis mandata, ut de illis delibe-
rarent.

§. XL.

Ferrerii Apologia pro sua oratione.

Cum Ferrerii oratio accerrime con-
futaretur, in lucem prodiit illius
Apologia, in qua Auctor sermone ad
Synodum converso ita effatus est, „Sy-
„nodi Patres nobis non possunt respon-
„dere, sicut Propheta Judæis, nam nos
„Galli postulavimus, ut reformetur Ordo
„Ecclesiasticus præcipue in Galliis, ubi
„illorum vitia sunt satis comperta, ea-
„que Galli norunt, non ad modum ju-
„dæorum, quibus merito, quod pro-
„prios nævos ignorarent, caussa jeju-
„nii, & planctus imputata fuit: de
cetero

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

„cetero caveant Patres, ne tunc, dum
 „Regi Christianissimo causam adscri-
 „bunt depravatæ in Ecclesiasticis di-
 „sciplinæ, idem asserant, quod Ada-
 „mus dixit, qui culpam suam rejecit in
 „mulierem sociam sibi a Deo datam:
 „mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit
 „mihi de ligno & comedi: fatemur equi-
 „dem, quod Reges nostri gravis peccati
 „se reos faciant, cum Episcopos om-
 „nino indignos nominent, sed vicissim
 „asserimus, gravius esse peccatum Pon-
 „tificum, qui hanc nominationem ad-
 „mittunt: (*) Si vero duntaxat refor-
 „mationem postulavimus ante dogmata,
 „non ea mens nobis fuit, ut relinquan-
 „tur incerti præcipui Religionis nostræ
 „articuli, hodie dum adeo controversi,
 „quoniam tamen de iis inter omnes
 „Catholicos convenit, necessarium ju-
 „dicavimus, quod potius a morum de-
 „pravatione esset incipiendum, cum ab
 „ea hæreses omnes suam trahant ori-
 „ginem. (*) Diximus, quod articuli
 pro-

(*) Supple, gravissimum illorum, qui Pon-
 tifices, ut indignos ad Episcopatus admittant,
 armatis precibus, minisque compellunt: ca-
 veant sane illi, ne ipsis illud Christi dicatur,
majus peccatum habet ille, qui me tradidit tibi.

(*) Excusatio plane inutilis.

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

„propositi non sint remedium ad confir-
 „mandos Catholicos, ac hæreticos re-
 „ducendos idoneum, quia in illis nihil
 „statuitur de morum reformatione in
 „Ecclesiæ Ministris, & præcipue in Epi-
 „scopis idiotis, quorum ingens sane
 „numerus hodie nec sacras literas
 „intelligit: nec pœnitentia ducimur,
 „quod essati simus, multa esse in hisce
 „articulis, quæ antiquis sanctorum Pa-
 „trum decretis repugnant, nam talia
 „sunt Beneficiorum pluralitas, pensio-
 „nes, & resignationes in favorem, quo-
 „rum cognitio cuius patet, (*) quam-
 „vis ibidem disertis verbis non nomi-
 „nentur, ubi etiam exprimuntur aliæ
 „beneficiorum provisiones antiquitati
 „neutiquam cognitæ, nec non id, quod
 „concernit Annatas, & tributa, quæ
 „antiquorum Pontificum Constitutioni-
 „bus derogant: equidem nuper affir-
 „mavimus, quod Carolus Magnus, &
 Ludo-

(*) Supple rursus, in Galliis, nullibi enim
 jam diu ante Tridentinum adeo invaluit Pen-
 sionum usus, ut vix ullus detur Episco-
 patus, Abbatia &c. cuius redditus non majori
 ex parte Laicis, vel pensionis, vel commende
 titulo relinquendi sunt: nullibi etiam reperiu-
 tur frequentiores Episcopatum, & Benefi-
 ciorum cessiones in favorem Nepotum factæ,
 quam in Francia.

„Ludovicus IX. Reges christianissimi
 „leges Ecclesiasticas sanxerint, juxta
 „quas Galliae Episcopi Ecclesiam gu-
 „bernant: ast nequaquam asseruimus,
 „quod Rex noster jam tutelam egressus
 „animum nunc foveat novas leges Ec-
 „clesiasticas condendi, (*) nam hæc in
 „nostris mandatis non fuere contenta,
 „si vero etiam ita locuti fuisset, hic
 „sermo noster consonasset sacris liti-
 „ris, civilibusque Romanorum legibus,
 „necnon Canonum decretis, atque illis,
 „quæ scripta leguntur apud Authores
 „Ecclesiasticos tam Græcos, quam La-
 „tinos ante librum Decretorum editos:
 „porro quoad id, dum diximus, quod Epi-
 „scopi non nisi redituum Ecclesiasticorum
 „usum habeant, excusari petimus, si qui-
 „dem asserendum nobis fuisset, eos
 „tantummodo Administratores esse,
 „quod valde quidem ab illo differt, in-
 „terim consonat exemplo Divi Pauli,
 „qui maluit labore manuum suarum vi-
 „vere, quam fidelibus oneri esse: si vero
 „ii, qui nostra verba in sinistram par-
 „tem sunt interpretati, nos excusare
 „noluerint, accusent S. Hieronymum,
 „Augu-

Sæc. XVI.
 A.C. 1563.

(*) Inepta excusatio: Si priores Reges
 id jure poterant, cur non etiam subsequentes,
 qui ex suorum Prædecessorum factis sua jura
 deducunt?

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

„Augustinum, aliosque antiquos Pa-
 „tres, qui nos docuerunt, quod bona
 „Ecclesiastica non tantum ad pauperes
 „pertineant, sed etiam Clerici ea dun-
 „taxat Ecclesiis, non autem suis pa-
 „rentibus aquirant: illi vero, qui di-
 „cere, & scribere non erubuerunt, nos
 „publice falsos esse, quod Reges libe-
 „ram habeant potestatem in bona Ec-
 „clesiastica, ita ut de illis pro suo ar-
 „bitrio disponere valeant, in eo aut
 „suam ignorantiam, aut stupiditatem
 „agnoscere coguntur, si enim ita lo-
 „cuti fuissetus, nil contra Regis no-
 „stri mandata dixissetus: ast dunta-
 „xat affirmavimus, quod omnia hæc
 „bona tunc, dum publica necessitas
 „instat, atque urget, sint Principis,
 „atque in eo eventu non requiratur, ut
 „a summo Pontifice veniam postulet:
 „porro illi, qui latinam linguam callent,
 „vim horum verborum intelligent: in-
 „super anathemata, quæ in articulis de
 „Principum Reformatione in eos inten-
 „tantur, reprehendimus, addidimus ta-
 „men, quod nemo, nisi prius fuerit ad-
 „monitus, anathemate percelli, aut
 „condemnari possit, nisi prius sit ad
 „judicium vocatus: id vero pariter de
 „Rege Christianissimo intelleximus: de
 „cetero ea, quæ de S. Michaelis Ar-
 „changelo diximus, in sensu S. Judæ
 „Apo-

„Apostoli, qui hæc scripsit, intelli-
 „genda veniunt; nam quamvis quan-
 „doque Principes, & Magistratus re-
 „prehendi possint, & debeant, quemad-
 „modum a Nathane factum, non ta-
 „men contumeliis, & maledictionibus
 „provocari valent. Denique dum pro-
 „pugnativimus, quod Regum potestas de-
 „scendat a Deo, id absolute, & sim-
 „pliciter locuti sumus, sicut Daniel
 „Propheta, & Paulus Apostolus scri-
 „pserunt: nec nobis in mentem venit
 „distinctio *mediate*, & *immediate*, neque
 „Constitutio Bonifacii, de qua si cogi-
 „tarem, utpote Gallus, commemoras-
 „sem id quoque, quod historiæ, nec-
 „non legitimæ Parisiensis Senatus ta-
 „bulæ referunt de causa, & origine il-
 „lius Constitutionis, quam idem Bonifa-
 „cius VIII. edidit, ac incipit: *unam San-*
 „*ctam*: His absolvebatur præfata Apo-
 „logia. (*)

Sæcul. XVI.
 A.C. 1563.

§. XLI.

(*) De illa ipsemet Sarpinus fatetur, quod
 per illam nec quicquam fuerit imminutum de
 Patrum ab Oratoribus alienatione, sed hoc
 ipso auctum magis; quod esset (ita ferebatur)
 non excusatio erroris admitti, sed potius in eo
 defendendo obstinatio, unde crebri, variique
 non tam contra Oratores, quam contra Re-
 gum ipsum sermones: quales autem fue-

Hist. Eccles. Tom. XLVI. Ll rint